

5. Več ko 500 bratom: O največjem hkratnem pričevanju nam poroča 1. pismo Korinčanom 15,6: »*Potem se je prikazal več kot 500 bratom hkrati. Od teh je še zdaj večina živih, nekateri pa so zaspali.*«

6. Tudi **po vnebohodu** se je Jezus večkrat pokazal kot vstali. Ko je bil Štefan zaradi svoje vere v Jezusa kamenjan, je smel s tistega kraja pogledati v nebo in videti Jezusa: »*Glejte, nebesa vidim odprta in Sina človekovega, ki stoji na Božji desnici*« (Apostolska dela 7,55-56).

Pomembni zgodovinarji so vstajenje Jezusa Kristusa označili kot najbolj zanesljivo zgodovinsko izjavo v antiki! Tako je npr. uveljavljeni znanstvenik *prof. Thomas Arnold* (1795-1842), avtor dela v treh zvezkih »*History of Rome*« (Zgodovina Rima) in imetnik stolice za novejšo zgodovino v Oxfordu zapisal: »*Ne poznam nobenega dejstva v zgodovini človeštva, ki bi pri pošteni preiskavi bilo dokazano z boljšimi in bolj popolnimi dokazili vsake vrste, kakor pa veliko znamenje, ki nam ga je dal Bog, namreč, da je Kristus umrl in znova vstal od smrti.*« Celo skeptik in kantavtor Wolf Biermann je vstajenje označil kot »*najtrdnejšo valuto na tržišču upanja*«.

Kakšen pomen ima Jezusovo vstajenje za nas?

1. Božja beseda se je izkazala za resnico: Z Jezusovim vstajenjem so se vse izjave iz preroških besed v Stari zavezi, ki se nanašajo na njegovo vstajenje, v polnosti izpolnile. Tako prerok Izaija (v poglavju 53,8-9+11) nakazuje Jezusovo smrt, njegov grob in njegovo vstajenje: »*Kajti bil je odrezan iz dežele živih, zadet zaradi prestopka mojega ljudstva. Dali so mu grob pri krivičnih, gomilo pri bogatem, čeprav ni storil nobenega nasilja in ni bilo zvijače v njegovih ustih ... Za muko svoje duše bo videl luč, se sitil, s svojim*

spoznanjem bo moj pravični služabnik opravičil številne, njihove krivde bo naložil nase.« Kakor je mogoče pokazati tudi na drugih mestih¹, je Biblija edina knjiga v svetovni zgodovini, ki nosi Božji žig resničnosti.

2. Po Jezusovem vstajenju je Bog priznal žrtev, darovano na Golgoti: Nič drugega – ne lastna dela ne katera koli religija – ni v moči, da nas bi očistilo grehov. Samo prelita Jezusova kri na križu na Golgoti je tisto edino učinkovito sredstvo očiščenja (1 Peter 1,19).

3. Jezusovo vstajenje kot osnova: Jezusovo vstajenje je osnova za naše vstajenje in zagotovilo za to, da tudi mi lahko dosežemo po njem večno življenje, kajti takole je obljubil: »*Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl*« (Janez 11,25-26).

4. Vstajenje je glavni steber naše odrešilne vere: Brez dejstva vstajenja bi bilo vsakršno oznanjevanje zaman: »*Če pa Kristus ni bil obujen, je prazna vaša*

¹ Na osnovi 3268 izpolnjenih prerokb v Bibliji je mogoče z matematičnim postopkom dokazati njeno resničnost. Glej: W. Gitt: *Information – der Schlüssel zum Leben*. CLV-Verlag, 6. Auflage 2018, S. 294-314.

vera in ste še v svojih grehih« (1 Korinčanom 15,17). Po daljši diskusiji z nekim muslimanom mi je ta postavil usmerjeno vprašanje: »*Če bi vam torej kdo lahko dokazal, da Jezus pravzaprav sploh ni vstal, bi bila tedaj vaša vera preč?*« Na to sem mu enoumno odgovoril: »*Ja!*« Če Jezus ne bi vstal, tedaj bi milijoni ljudi hodili po napačni poti, tedaj bi bila vsa bogoslužja in vse molitve zaman. Vsako prizadevanje za Božje kraljestvo bi bilo brez pomena. Vsi mučenci zavoljo Jezusa bi tedaj umrli zaman. Bili bi še v svojih grehih in tako izgubljeni. Tedaj bi imeli ateisti in teoretiki evolucionizma prav. **A Jezus je vstal!** In zato je vsaka pridiga vredna, da jo opravimo, vredna je vsaka služba v Jezusovem imenu. Vera v Jezusa zanesljivo rešuje!

5. Smrt je premagana: Kdor veruje v Jezusa, je problem smrti dokončno rešil. Pavel opisuje Jezusovo zmago nad smrtjo v 1. pismu Korinčanom 15,54-55+57: »*Ko pa si bo to, kar je propadljivo, obleklo nepropadljivost, in to, kar je umrljivo, obleklo neumrljivost, tedaj se bo izpolnila beseda, ki je zapisana: Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo? ... Hvala torej Bogu, ki nam daje zmago po našem Gospodu Jezusu Kristusu!*«

6. Z dogodkom vstajenja nam je Bog pokazal resničnost, ki sega daleč onstran sveta naše izkušnje prostora in časa: Naš trodimenzionalni svet ni že vsa resničnost. Jezus nam je izpričal realnost večnosti.

Kaj pomeni Jezusovo vstajenje zate, draga bralka, dragi bralec?

Vsakdo, ki se z molitvijo obrne na Jezusa, položi predenj svoje grehe in mu zaupa svoje življenje, bo osvobojen vseh bremen krivde in prejme od njega dar večnega življenja. Čvrsto je obljubil, da ne bo zavrnil nikogar, ki pride k njemu: »*Kdor pride k meni, ga nikoli ne bom zavrgele*« (Janez 6,37b). V nebeško kraljestvo ne vodi nobena druga pot kakor samo po Jezusu (Apostolska dela 4,12). Zgrabi večno življenje, h kateremu si tudi ti poklican, poklicana (1 Timotej 6,12).

Dir. in prof. a.D.
dr.-ing. Werner Gitt

Naslov izvirne izdaje: Wahn oder Wirklichkeit? Die Auferstehung Jesu Christi
Avtorjeva domača stran: www.wernergitt.de
Iz nemščine v slovenščino prevedel: Vinko Ošlak

Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, D-29342 Wienhausen, Germany
E-Mail: info@bruderhand.de
Homepage: bruderhand.de

Nr. 137-28 – Slowenisch/Slovenian – 1st edition 2019

NOROST ALI RESNIČNOST? VSTAJENJE JEZUSA KRISTUSA

Norost ali resničnost?

Vstajenje Jezusa Kristusa

Kaj je bil doslej največji dogodek svetovne zgodovine?

Je bila to iznajdba računalnika po Konradu Zuseju (1910-1995); je bilo to odkritje Amerike v letu 1492 po *Christophu Columbu* (1451-1506); je bilo to prvo izkrcanje človeka na mesecu 21. julija 1969 z *Neilom Armstrongom* (1930-2012)? Ta je kot prvi Zemljan stopil s svojo nogo na mesečevo površino in izrekel znamenite besede: »*Majhen korak za človeka, a velik korak za človeštvo.*«

Vsi ti dogodki so bili zelo pomembni, pa vendar ne dosejajo dogodka, o katerem želimo danes še posebej premišljati. To je **vstajenje Jezusa Kristusa od mrtvih!** Ta dogodek ima pomen za vsakega človeka na zemlji. Če pomislimo na izrek Neila Armstronga, bi lahko povedali takole: *Vstajenje je bilo največji korak, ki je bil kdaj koli narejen za človeštvo, a je tudi korak, ki je vzbujal in vzbuja največ dvomov.*

Kritični ugovori glede vstajenja

V toku zgodovine so se vedno znova ljudje izrekli zoper vero v vstajenje od mrtvih. Tu bi rad omenil pet kritičnih glasov.

1. Saduceji: Že Jezusu se je približala skupina pobožnih mož, da bi se postavili proti vstajenju od mrtvih. Izzvali so ga z vprašanjem, s katerim bi ga zvalili v past (Matej 22,23-33): Če bi sedem bratov drug za drugim poročilo isto žensko in bi nazadnje umrla tudi ta, čigava bi bila potem po vstajenju? Jezus je njihov ugovor izničil z izjavo, da onkraj smrtne meje zakonska zveza ne obstaja več; pristavil pa je logično nalog, ko je navajal iz druge Mojzesove knjige 3,6: »**Jaz sem Bog tvojega očeta, Bog Abrahamov, Bog Izakov in Bog Jakobov.**« Ker pa so Abraham, Izak in Jakob umrli, morajo konsekvntno vstati od mrtvih, saj »**Ni pa Bog mrtvih, ampak živih**« (Matej 22,32b).

2. Martin Heidegger: Znani nemški filozof *Martin Heidegger* (1889-1976) je argumentiral glede vstajenja ne na osnovi vere, a vendar zadeto: »*Če je Jezus iz Nazareta vstal od mrtvih, potem je vse znanstveno spoznanje le začasno.*« Sledil je logiki: Če je to res, da je Jezus iz Nazareta vstal od mrtvih, potem smo si s svojim naravoslovnim mišljenjem nadeli neosnovane meje.

3. Rudolf Augstein: Rudolfu Augsteinu (1923-2003), izdajatelju največjega nemškega magazina *Der Spiegel* so malo pred smrtjo postavili vprašanje: »*Ali verujete v Boga?*« Na to je odvrnil: »*Ne ... Ne verjamem v vstajenje katerega koli izmed mrtvih, in potem se mi s tem tudi ni treba dalje ubadati. Ko sem proč, sem proč!*« – Kako fatalna zmot!

4. Župnik v zadregi s svojo pridigo: Bilo je malo pred veliko nočjo, ko sem prišel v pogovor z nekim župnikom. Razlagal mi je, ko se bliža velika noč, se mu zgodi zadrega s pridigo – tako je temu rekel. Kot župnik pa vendar ni veroval v Jezusovo vstajenje.

5. »Die Zeit«: Tednik *Die Zeit* je tako naslovil stran v velikonočni izdaji (št. 16, 8. aprila 2009): »*Najbolj neverjetna zgodba sveta. Nič ne zveni bolj neverjetno, kakor Jezusovo vstajenje!*«

Priče vstajenja

Bog nam bi lahko dal oznaniti po kakšnem preroku: »*Jezusovo vstajenje se je zgodilo. Dvignil sem ga iz smrti.*« To bi poklicalo na plan še več dvomljivcev, kakor je že tako ali tako primer. A Bog tega ni storil. Jezus daje svoje vstajenje oznaniti ne z besedami, ampak jih dokazuje sam, ko se večkrat pokaže na raznih krajih in ob raznih priložnostih.

V Novi zavezi nam priče 15-krat pričujejo, da so doživele Jezusa kot vstalega in živega:

1. **Marija Magdalena** (Janez 20,11-18)
2. **Ženi ob grobu** (Matej 28,9)
3. **Učenca na poti v Emaus** (Luka 24,13-35)
4. **Peter** (Luka 24,34; 1 Korinčanom 15,5)
5. **10 učencev** brez Tomaža na velikonočni ponedeljek (Janez 20,19)
6. **11 učencev** vključno s Tomažem (Janez 20,26)
7. **7 učencev** ob Tiberijskem jezeru (Janez 21,1-22)
8. **11 učencev na gori v Galileji** (Matej 28,16-20)
9. **12 učencev**, najprej Kefa (1 Korinčanom 15,5)
10. **500 bratov** (1 Korinčanom 15,6)
11. **Jakob**, brat Gospoda (1 Korinčanom 15,7)
12. **Vsi apostoli** (1 Korinčanom 15,7; Marko 16,19-20; Luka 24,50-53; Apostolska dela 1,3-12,26)

13. **Štefan**, po vnebovzetju (Apostolska dela 7,55-56)
14. **Apostol Pavel**, po vnebovzetju (pred Damasom ob spreobrnitvi: Apostolska dela 9,3-5; v templju: Apostolska dela 22,17-21; v zaporu v Cezareji (Apostolska dela 23,11)

15. **Apostol Janez**, po vnebovzetju (Razodetje 1,12-20).

Nekatera teh pričevanj bomo tu komentirali:

1. Marija Magdalena (Janez 20,1-18): Že zelo zgodaj na velikonočno nedeljo se je napotila k Jezusovemu grobu. Ko je prišla do vrta, kjer je bil Jezusov grob, se je tako močno prestrašila, da so jo obile solze. Kdo neki je odvalil težki kamen od vhoda v grob? Grob pa je bil prazen. Velik strah jo je popadel, in odhitela je v prenočišče, kjer sta se zadrževala Peter in Janez. Oba sta se takoj podala na pot h grobu. Janez je došel prvi ves zasopihan, potem še Peter. Marija Magdalena je bila daleč zadaj za njima. Janez se je približal grobu, vendar ni stopil vanj, a je videl, da so tam na praznem ležišču bili le prti. Ko je Marija Magdalena prišla do groba, Janeza in Petra že ni bilo več tam. Odšla je v grob in zgrožena ugotovila, da je bil prazen. Nenadoma je ugledala dva v bleščeče belo opravljeni moža na kraju, kjer je prej ležal Jezus; enega pri glavi, drugega pri nogah. Ni spoznala, da sta to angela. Ta pa sta vprašala: »**Žena, zakaj jokaš?**« V solzah je odgovorila: »**Mojega Gospoda so odnesli in ne vem, kam so ga položili**« (Janez 20,13).

Obrnila je glavo in nenadoma zagledala moža, ki je stal pred njo. Menila je, da je to morda vrtnar, ko je ta vprašal: »**Žena, zakaj jokaš? Koga iščeš?**« (Janez 20,15). Tudi njegovega glasu najprej ni spoznala. »**Gospod, če si ga ti odnesel, mi povej, kam si ga položil, in ga bom jaz odnesla**« se je pozanimala. Potem pa jo je nagovoril z njenim imenom: »**Marija!**« To ji je seglo v srce. Nikoli nihče njenega imena ni tako izre-

kel. Nikoli prej nihče ni nagovora tako fino oblikoval, kakor on. Zdaj je bilo čisto jasno, kdo stoji pred njo. To je Jezus, ki je vstal od mrtvih. Tako je ona postala **pred vsemi prva priča** Jezusovega vstajenja.

2. Dva učenca na poti v Emaus (Luka 24,13-31): Jezus je srečal dva učenca na poti v Emaus. Na osnovi Biblije jima je razlagal smisel svojega trpljenja in je z njima jedel. Po načinu, kako je lomil kruh, sta ga spoznala.

3. Enajstim učencem (Janez 20,26-28): Osem dni po veliki noči se je Jezus znova prikazal enajstim učencem. Tokrat je bil tudi Tomaž z njimi. Jezus se je dal Tomažu otipati, da bi premagal njegovo nevero: »**Položi svoj prst sem in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo položi v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren. Tomaž mu je odgovoril in rekel: Moj Gospod in moj Bog!**« (Janez 20,27-28).

4. Sedmerim učencem (Janez 21,1-22): Jezus se je prikazal sedmerim najprej poklicanim učencem ob Genezareškem jezeru, ko so se ti vrnili z neuspešnega ribolova (Simon Peter, Tomaž, Natanael, Cebedejeva sinova in še dva druga učenca). Na njegovo besedo so nato ujeli 153 rib in Jezus je z njimi jedel.

